

ADÁMKU NÁŠ

Česká

Moderato

(Valčík 2)

A-dám-ku náš, co-pak dě - lás? Na lou-ce ti pa-sou,
 ty jsi me - zi cha-sou, o nic ne - dbáš, o nic ne - dbáš!

VERZE II

1. Adámku náš, copak děláš?
 Děti jdou do školy, tys ještě v posteli,
 na nic nedbáš, na nic nedbáš.
2. Adámeček vstal, boty hledal.
 Nevěděl kam boty, kabátek, kalhoty
 včera si dal, včera si dal.

ACH, NENÍ TU, NENÍ

Česká

Mírně

(Valčík nebo valčík 2)

1. Ach, není tu, není, co by mne těšilo, ach, není tu, není, co mne tě - ší.
 Kdyby tu bý-valo, co mne tě - ší-valo, by-lo by mé srdce ve-se-lej - ší.

2. Jaké to vorání bez pluhu, bez koní,
 jaké to vorání bez koleček?
 Takové vorání, jako milování,
 jako milování bez hubiček!
3. Pořád mně dávají, co se mně nelíbí,
 pořád mně dávají, co já nechci;
 dávají mně vdovce, ten má jen půl srdce,
 půl ho dal nebožce, půl by dal mně.

ANDULKA KONOPĚ MOČILA

Česká

Allegretto

(Valčík nebo valčík 2)

An-dul-ka ko-no-pě mo-či-la, žab-ka jí do kapsy sko-či-la,
 na dru-hý den mo-či-la len, žab-ka jí z kap-sič-ky
 sko-či-la ven, ven, ven, žab-ka jí z kap-sič-ky sko-či-la ven.

ANDULKO ŠAFÁŘOVA

Česká

Moderato

(Valčík 3)

1. An-dul-ko ša-fá-řo - va, hu-sič-ky ne-máš do - ma.
 Hu-sy jsou v ječ-me-ně, An-dul-ko, vy-žeň je!
 Vy-žeň je z ječ-me-ne ven dřív, než bu - de bí-lej den.

2. Já bych je ven vyhnala, jen kdybych se nebála.
 Paňmáma tehce spí, jak se hnu, všechno ví!
 Já nesmím z komůrky ven dřív, než bude bílejší den.

OKOŘ

(Pochoďák)

Marcia **D**

1. Na Okoř je cesta jako žád-ná ze sta, vrou-be-ná je stroma-
 ma. **D** Když jdu po ní v lé-tě, sa-mo-ten ve svě-tě,
 Na kon-ci té ces-ty **A7**
 sot-va ple-tu no-ha-ma. **E** tr-ni-té, sto-jí krč-ma já-ko hrad. **A7**
 Tam za-pad-li tram-pi, hla-do-ví a se-ší, zač-li so-bě no-to-
 vat. **D** R. Na hra-dě O-ko-ři svět-la už ne-ho-ří,
 bí-lá pa-ní šla už dáv-no spát. **D** Ta mě-la ve zvy-ku,

A7 **D** **A7** **D** **E**

po-dle své-ho bu-dí-ku, o půl-no-ci cho-dit stra-ší - vat.
A7 **D** **A7** **D** **A7**

Od těch dob, co jsou tam tram - po-vé, ne-smíz hra-du
 pryč. **D** **A7** **D** **A7** **D**

A tak do-le v pod-hra-dí se še-ri-fem do-vá-dí,
 on jí se - bral od kom - na - ty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
 že byl Okoř vykraden.
 Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,
 nikdo nebyl dopaden.
 Šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
 místo aby hlídal, zuřivě ji lhal, dostal z toho zimmici.

ŠLA NANYNKA DO ZELÍ

Česká

Allegretto C

(Pochodový)

1. Šla Na-nyn-ka do ze-lí, do ze-lí, do ze-lí, do ze-lí, na-tr-ha-la
 lu-pe-ní, lu-pe-níč-ka. Při-šel na ní Pe-pí-ček, roz-šla-pal jí
 ko-ší-ček: ty, ty, ty, ty, ty, ty, ty to bu-deš pla-ti-ti.

2. Já to platit nebudu, nebudu,
radši se dám na vojnu, na vojničku.
Na vojnu se nedávej, truc rodičům nedělej!
Udělám, udělám, na vojnu se přece dám!

ŠEL ZAHRADNÍK

Česká

Allegro C

(Pochodový)

1. Šel za-hrad-ník do za-hra-dy s mo-ty-kou, s mo-ty-kou,
 vy - ko - pal tam roz - ma - rý - nu ve - li - kou, ve - li - kou.

2. Nebyla to rozmarýna, byl to křen, byl to křen,
vyhodil ho zahradiček z okna ven, z okna ven.

67

ŠLY PANENKY SILNICÍ

Česká

Veselé F

(Pochodový, pochodák)

1. Šly panenky silnicí, silnicí, silnicí, potkali je myslivci,
 myslivci dva: Kam pa-nen-ky, kam jde-te, kam jde-te,
 kam jde - te? Která mo-je bu-de - te, bu-de - te má?

R. V lese, v le-se, v le-se ze-le-ném to by-lo tam, kde lás-ka

ho-ří pla-me-nem. To by-lo v há - ji, v mě-sí - ci má -
 ji, to by-lo v há-ji ze-le-ném. To by - lo ném.

2. Ta maličká, ta je má, ta je má,
ta má oči, jako já, jako já mám.
Na krku má granáty, granáty, granáty,
mezi nima dukáty, dukáty jsou.

3. Jakkak já to vyvedu, vyvedu, vyvedu?
Já si pro ni přijedu, přijedu tam.

Čtyřma koňma vranejma, vranejma, vranejma,
jako sedlák do mlejna, do mlejna jede.